ὀλίγῳ πρότερον ὅτι οὐ δεῖ τοῖς παιδοτρίβαις ἐγκαλεῖν, οὐδ᾽ ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων, ἐὰν ὁ πύκτης τῇ πυκτικῇ μὴ καλῶς χρῆταί τε b), καὶ ἀδικῇ; ὡσαύτως δὲ οὕτω c) καὶ ἐὰν ὁ ῥήτωρ τῇ ῥητορικῇ ἀδίκως χρῆται, μὴ τῷ διδάξαντι ἐγκαλεῖν, μηδὲ ἐξελαύνειν ἐκ τῆς πόλεως d), ἀλλὰ τῷ ἀδικοῦντι καὶ οὐκ ὀρθῶς χρωμένῳ τῇ ῥητορικῇ; ἐῤῥήθη e) ταῦτα, ἢ οὔ; ΓΟΡ. Ἐῤῥήθη. ΣΩ. Νῦν δέ γε ὁ αὐτὸς οὗτος φαίνεται ῥητορικὸς οὐκ ἄν ποτε ἀδικήσας. ἢ οὔ; ΓΟΡ. Φαίνεται f). ΣΩ. Καὶ ἐν τοῖς πρώτοις γε, ὦ Γοργία, λόγοις g) ἐλέγετο ὅτι ἡ ῥητορικὴ περὶ λόγους εἴη,

οὐ

b) Cod. vterque particulam τε ignorabat. Lectio in margine edit. Stephanianae ab eius auctore notata, χρῆταί γε, καὶ ἀδίκως χρῆται, καὶ ἀδικῇ, editoribus Platonis Bipontini videtur a Stephano ex iis, quae ſtatim ſequuntur, conficta eſſe verbisque ἀδίκως χρῆται interpretamentum verborum μὴ καλῶς χρῆται contineri.

c) Cod. vterque οὕτως, male. Vid. ad Sect. 4. not. g. Quemadmodum vero hic ὡσαύτως et οὕτω καὶ coniunguntur, ſic ante S. 14. οὕτω et κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον coniungebantur.

d) Verba ἐγκαλεῖν et ἐξελαύνειν, quemadmodum ante ἐγκαλεῖν et ἐκβάλλειν, coniunguntur, quorum illud Datiuum, hoc Accuſatiuum requirit. Sic ſupra Sect. 5. τῶν μὲν, ἐργασία τὸ πολύ ἐστι, καὶ λόγου βραχέως δέονται. Similiter Theag. p. 14. Vol. II. καὶ οἷς εἰσι τε ἵπποι, καὶ χρῶνται ἑκάστοτε καὶ οἰκείοις καὶ ἀλλοτρίοις πολλοῖς. et Sophiſt. p. 202. Vol. eiusd. οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδῃ χρωμένῳ καὶ διεξιόντι λόγους παγκάλους παρεγενόμην ἐγὼ νέος ὤν.

e) Cod. vterque ἐῤῥέθη, et ſtatim iterum Cod. Meerm. Sed in Cod. Aug. verba Ἐῤῥήθη. Νῦν δέ γε — ἢ οὔ; deſiderabantur.

f) Stephanus in margine edit. ſuae notauit lectionem a ſe repertam ἢ οὔ σοι φαίνεται; Γορ. Φαίνεται.

g) Ald. λέγους. vitioſe.